

מ"ת 13723/11/14 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים בן חיים (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 13723-11-14 מדינת ישראל נ' בן חיים(עציר)
תיק חיצוני: 2014/___480964

בפני	כב' השופט אביטל חן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	יוסף חיים בן חיים (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

כנגד המשיב, יליד 1993, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, התפרץ הנאשם ביום 31.10.14 לבית משפחה במודיעין עילית.

המשיב חדר לתוך הבית דרך חלון חדר השינה על ידי כך שהרים את התריס ונכנס לבית.

על פי הטענה, גרם המשיב לאי סדר רב בבית, ובסופו של דבר, גנב מן המתלוננים חמש שרשראות, טבעת, עגילים, תליון, חנוכיות מכסף ועוד כהנה וכהנה פריטים המגיעים כדי 18 פריטים בסה"כ.

המשיב יצא מן הדירה ועל פי הטענה החביא חלק מהשלל בשקית בסמטה סמוכה למבנה, וחלק נוסף בשקית אחרת שאותה הטמין בארון חשמל באחד הבתים הסמוכים.

עוד נטען בכתב האישום כי בנסיבות האמורות, התחפש המשיב לאדם בעל חזות חרדית, כאשר הוא חובש לראשו מגבעת ופניו מוסתרות בצעיף.

טוענת ב"כ המבקשת כי המשיב זוהה על ידי מספר אנשים אשר מכירים אותו, וציינו כי בנסיבות שבהם הבחינו בו, היה מחופש לאדם חרדי, ולהודעת עד לפיה המשיב הוא זה שהניח את השקית שבה נמצא הרכוש הגנוב.

עוד מסבירה ב"כ המבקשת כי ממצאי DNA אשר על פי החשד שייכים למשיב, נשלחו לבדיקה ואולם תוצאותיהם טרם

נתקבלו, אלא שהמבקשת נאלצה להגיש כתב אישום ולא יכלה להמתין עוד להגעת התוצאות.

ב"כ המשיב טוען כי הראיות כנגד מרשו הינן ראיות נסיבתיות בלבד, ולמרות שהתיק מעלה חשד עדיין אין ראיות לכאורה להוכחת טענותיה של התביעה. בנסיבות העניין, נוכח חולשת הראיות ראוי לשחרר את המשיב.

דין

המשיב זוהה בזמנים הרלוונטיים לכתב אישום זה, סמוך מאוד לדירה שנפרצה כאשר הוא מחופש לאדם חרדי, וזאת על ידי אנשים אשר הכירו אותו הכרות מוקדמות ויודעים כי אין הוא לבוש בדרך כלל בצורה זו.

העד מר יעקב ברזין, מסר בהודעתו כי הבחין במשיב, המוכר לו כאשר הוא מחופש לאדם חרדי, מחזיק ולאחר מכן מניח את השקית שבה נמצאו בסופו של דבר החפצים הגנובים.

אין חולק כי החפצים שנמצאו באותה השקית, שייכים לאותם מתלוננים וכי נגנבו זמן קצר לפני תפיסתם. אותו עד מסר כי ראה את המשיב נכנס לבניין שבו נמצא הרכוש הגנוב בארון חשמל.

(ראו גם הודעת מר ישראל ברזין מיום 1.11.14).

המשיב אף מסר אליבי, אשר הופרך בסופו של יום, כאשר אחיותיו אינן מאשרות את טענותיו בדבר שהותו אצלן.

למרות שמדובר בחומר ראיות נסיבתי, הרי שאין לטעון להעדר קיומן של ראיות לכאורה אשר די בו אם יוכח כדי להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו ולמצער להעביר אליו הנטל גם מכח החזקה התכופה ברכוש נגנב.

בנסיבות העניין, יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת טענות כתב האישום..

עילת מעצר ובחינת חלופת מעצר

פסק הדין המנחה במעצר של עברייני רכוש הינו בש"פ 5578/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, הקובע כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים, יש בהן כדי לבסס עילת מעצר.

עם זאת בשנים האחרונות, נתנו החלטות על ידי בית המשפט העליון בהן נקבע כי לא רק עבירות רכוש שבוצעו באופן שיטתי או מתוחכם מקימות עילת מעצר אלא גם עבירה בודדת המערערת את ביטחונו האישי של הפרט. הדברים נכונים בפרט כלפי נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד.

בבש"פ 45/10 פאדי מסראוה נגד מדינת ישראל, נקבע מפי כב' השופט עמית כי :

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפיו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

ועוד נאמר:

"עבירות גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן 'מתוחכמות', הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור' וגניבת רכבם עלולה בהאידנא להפוך, חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בו".

לעניין מסוכנותו של המשיב, הרי שמדובר בבחור צעיר, בן 21 בלבד כאמור, אך בעל הרשעות בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב, ניסיון התפרצות לבניין מגורים לביצוע עבירה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית, העלבת עובד ציבור, הסגת גבול פלילית, שוד וקשירת קשר לביצוע פשע, כל זאת בשישה תיקים נפרדים.

על המשיב נגזרו באחד התיקים מאסר בפועל בן חמישה חודשים שאותו לפי גיליון ההרשעות היה אמור המשיב להתחיל לרצות החל מיום 26.1.14.

בנוסף ריצה המשיב עונש מאסר בן ארבעה חודשים בהתייחס לתיק השוד וקשירת קשר לביצוע פשע.

כנגד המשיב תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן חמישה חודשים, לפחות באחד מן התיקים.

יש לקבוע איפוא כי המשיב מסוכן למרות שמדובר בעבירות רכוש בלבד ועברו הפלילי, כמו גם התיק שבפני מעידים על מסוכנות זו.

התלבטתי אם להורות על העברתו של המשיב לתסקיר מעצר בשירות המבחן או להורות על מעצרו עד תום ההליכים, במיוחד בשל סמיכות הזמן בין שחרורו ממאסר לבין ביצוע העבירות בתיק שבפני. נוכח גילו הצעיר, העדפתי בשלב

הראשון, וכאמור, לא בלי התלבטות, להורות על מעצרו עד החלטה אחרת תוך מתן הוראה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו.

מורה איפוא על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת בעניינו.

קובע לדין בפני שופט תורן ליום 3.12.14 בשעה 10:00.

שב"ס ידאג להתייצבות המשיב.

שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

מזכירות תשלח העתק פרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.